

VII. Forslag til Lov

om

Sparekasser.

(Fremsat i Folketinget den 6. Oktober 1914 af Handelsminister *Hassing Jørgensen*.)

§ 1.

En Sparekasses Formaal er:

- a. Modtagelse af Indskud til Forrentning;
- b. Anbringelse af Midlerne dels i sikre og let sælgelige Værdipapirer som Statsobligationer, Kreditforeningsobligationer og lignende, dels i Udlaan mod Pantessikkerhed, Selvskyldnerkaution eller tilsvarende Betyggelse. Sparekasser maa dog ikke diskontere eller yde Laan paa Veksler.

Endvidere er Sparekasser berettigede til under deres Virksomhedsomraade at optage Udlejning af Bokser til Opbevaring af Værdier. Sparekasser, der ved denne Lovs Ikrafttræden driver Forvaltnings- eller Forsørgelsesvirksomhed i Forbindelse med Sparekassevirksomhed, skal være berettigede til under Tilsyn af Sparekasseinspektøren at vedblive dermed indenfor den nuværende Ramme.

Sparekasser maa ikke yde Garanter eller Aktionærer højere Udbytte af den indbetalte Kapital end den Indskyderne i Regnskabsaaet godskrevne højeste Indlaansrente. For Sparekasser, oprettede før 1. April 1912, gælder dette Forbud dog ikke, før 10 Aar efter Lovens Ikrafttræden.

§ 2.

Staten fører Tilsyn med Sparekasserne ved en Sparekasseinspektør, der udnævnes af Kongen og staar umiddelbart under Handelsministeren.

§ 3.

Sparekasser er pligtige og eneberechtigede til at benytte Ordet „Spare“ i deres Benævnelse og i Virksomhedens Betegnelse.

Sparekasser er berettigede til for modtagne Indskud at udstede Kontrabog eller Indlaansbevis. Kontrabogen skal benævnes „Sparekassebog“ og indeholde en Gengivelse af nærværende Lov og af Sparekassens Vedtægt.

De paa Sparekassebog eller Indlaansbevis gjorte Indskud kan kun hæves mod samtidig Afskrivning i Sparekassebogen eller paa Indlaansbeviset.